

Dlaczego warto uczyć języków obcych bardzo małe dzieci?

Badania naukowe dowodzą, że mózg ludzki najintensywniej rozwija się przed siódmym rokiem życia i wtedy też mamy największą zdolność do przyswajania języka. Język, którego uczymy się w tym wieku jest zapamiętywany w taki sam sposób jak język ojczysty, tzn. utrwalany w prawej półkuli mózgowej. Języki, których uczymy się w późniejszych okresach życia, są przez nasz mózg traktowane zupełnie inaczej – jak logiczne sekwencje słów. Nauka języka w późniejszym czasie odbywa się z wykorzystaniem lewej półkuli mózgowej i wiąże się z większym wysiłkiem. Ponadto nauka drugiego języka we wczesnych latach wpływa na rozwój mózgu w sposób szczególnie pozytywny przez rozwijanie w korze mózgowej połączeń odpowiedzialnych za słuch i ogólną inteligencję.

Rozpoczęcie nauki języka obcego we wczesnym wieku nie tylko daje możliwość solidnego opanowania podstaw języka, ale i otwiera możliwości „naturalnego” przyswajania języka obcego w sposób podobny do języka ojczystego.

Małe dzieci od urodzenia (a nawet wcześniej) słyszą dźwięki i melodię swojego języka ojczystego. Znaczenia słów uczą się stopniowo od swoich rodziców i osób, z którymi mają kontakt. Dzieci posiadają naturalny dar przyswajania języków, ponieważ oprócz znakomitej pamięci mają niezwykle wyczulony słuch i słyszą wszelkie dźwięki oraz świetnie potrafią je naśladować. Dziecko może więc nauczyć się każdego innego języka tak jak języka ojczystego. Jednak opanowanie kolejnego języka w stopniu zbliżonym do języka ojczystego pod względem wymowy i swobody w posługiwaniu się nim jest możliwe tylko pod warunkiem rozpoczęcia nauki w wieku wczesno przedszkolnym.

Małe dzieci poznają świat w dużej mierze poprzez zabawę, a także poprzez działanie. Ich słuch w tym okresie jest bardzo wrażliwy, a narządy mowy na tyle elastyczne, że po odpowiedniej liczbie ćwiczeń dzieci są w stanie rozróżnić i poprawnie wyartykułować wszystkie fonemy (głoski) nowego języka. Z łatwością również przyswajają sobie modele intonacyjne charakterystyczne dla języka angielskiego.

Rozwój intelektualny i emocjonalny małych dzieci wiąże się już ze zdolnością koncentracji uwagi, oraz lepszego zapamiętywania mechanicznego i logicznego. Dzieci zatem łatwo uczą się na pamięć piosenek, wylizaneek, wierszyków i dialogów. Chętnie uczestniczą w grach i zabawach językowych i wykazują dużą kreatywność.

Z uwagi na wiek uczenia się języka obcego przez dzieci w wieku przedszkolnym w pierwszej fazie polega na stopniowym rozwijaniu rozumienia ze słuchu i reagowania na język gestem, słowem. Dziecko, zatem winno rozumieć polecenia nauczyciela, pojmować ogólny sens prostych sytuacji komunikacyjnych i wypowiedzi, rozumieć nazwy wprowadzane na zajęciach.

Druga faza uczenia się to nabywanie sprawności mówienia. Dziecko powtarza pojedyncze słowa, potem zwroty, recytuje krótkie rymowanki, śpiewa piosenki, odgrywa scenki sytuacyjne.

Nauka języka angielskiego może zatem stanowić nową pasjonującą przygodę ukazującą piękno nowego języka jak i kultury państw anglojęzycznych.

Nauczycielka: Agata Mizerna